

GLAZBENI PROGRAM 73. IGARA

Večer u Dvoru uz hrvatsku glazbu te sjajne soliste i gudače

Program koncerta, koji je bio posvećen isključivo hrvatskoj glazbi i u tom kontekstu izazvao **zavidan interes** domaće i strane publike, od početka je postavljen na visoku umjetničku razinu

KOMORNI SASTAV DUBROVAČKOG SIMFONIJSKOG orkestra s mladim solistima Franjom Bilićem na čembalu i Lovrom Merčepom na saksofonu, a pod ravnanjem maestra Ivana Huta u atriju Kneževa dvora održali su prošlog tjedna koncert posvećen hrvatskim skladateljima.

Program koncerta, koji je bio posvećen isključivo hrvatskoj glazbi i u tom kontekstu izazvao zavidan interes domaće i strane publike, od početka je postavljen na visoku umjetničku razinu s 'psihodeličnim' Andantinom za gudače i čembalo Marka Ruždjaka u

Gromki i uporni aplauz itekako su zaslužili gudači Dubrovačkog simfonijskog orkestra i uvijek energični maestro Ivan Hut

izvedbi Komornog sastava DSO-a i Franja Bilića, čije je vrsno muziciranje na čembalu očaralo publiku. Ruždjakov jedinstveni, pročišćeni stil i intelektualni pristup glazbi očit u Andantinu, skladanom 1982. godine po narudžbi Zagrebačkih solista, sa stanovitim retro pristupom što se instrumentarija i harmonijskog jezika tiče, uveo je publiku u ograđenu oazu glazbenog doživljaja mirnom i sabranom Bilićevom interpretacijom, uz jednako pomne reakcije glazbenika Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Publici se potom predstavio Lovro Merčep na

saksofonu zasviravši Sinfoniettu za saksofon, gudače i udaraljke.

Ni Merčep nije ostavio okupljene ravnodušnim, dapače osvojio ih je svojom poletnom izvedbom živopisnog djela plodnog skladatelja Bruna Bjelinskog, čije je i najzahtjevnije pasaže s lakoćom iznio. Na ovacije publike mladi su solisti odgovorili bisom, odabranim varijacijama Les Folies d'Espagne Marina Maraisa i daškom barokne vrcavosti. Nakon pauze zablistali su gudači koji su dugotrajni pljesak izmamili nakon svake skladbe, prvo Dešpaljeve obrade Bersine Idile, a zatim i Papandopulove Sinfoniette za gudače. Najstariji od četvorice skladatelja sa sinočnjeg repertoara začetnik je hrvatske glazbene moderne, Blagoje Bersa koji je svojim znanjem, radom i talentom unaprijedio razinu hrvatske glazbe, što svjedoči i činjenica da je upravo on osnovao studij kompozicije na zagrebačkoj Akademiji.

Njegovu je Idilu, prema nekima stavku nesuđene autobiografske simfonije, za gudače pripremio nedavno preminuli akademik Pavle Dešpalj. Prepoznatljiva inventivnost i duhovitost te iznimna skladateljska plodnost uvrstile su Borisa Papandopula među najvažnije hrvatske skladatelje, a njegova Sinfonietta za gudače, napisana 1938. godine, izmamljuje najbolje iz gudača ispreplićući dramatičnost i emotivnost s meditativnom polaganošću. Gromki i uporni aplauz itekako su zaslužili gudači Dubrovačkog simfonijskog orkestra i uvijek energični maestro Ivan Hut, kojega je razgaljena publika više puta zvala na naklon, pa im se maestro uz Komorni sastav za kraj zahvalio izvedbom glazbenog dodatka, Čežnje Pavla Dešpalja, za koju je skladatelj 2002. godine nagrađen prestižnom diskografskom nagradom Porin. • **DLJI**